

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 16. juli 2007
Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2006-150-0337
Dok.: BBB40628

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 85, som Folketingets Retsudvalg (Alm. del) har stillet til justitsministeren den 20. november 2006.

Lene Espersen

/

Lene Volke Roesen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 85 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere artikler i Ekstra Bladet 14/11-06: ”Gældsslave for livet” og ”Politiadvokat: Brud på retssikkerheden”.

Der henvises endvidere til artikel i Lov & Ret, 2004, s. 3 f af politiadvokat Michael Jørgensen.”

Svar:

1. I vedlagte besvarelse af 26. juli 2004 af spørgsmål nr. 196-198 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del – bilag 659) har Justitsministeriet kommenteret den omtalte artikel i Lov & Ret og mere generelt redegjort for spørgsmålet om opgørelse og opkrævningen af sagsomkostninger i straffesager.

Som det bl.a. fremgår af den nævnte besvarelse, fremgår reglerne om sagsomkostninger i straffesager af retsplejelovens kapitel 91.

I straffesager, som forfølges af det offentlige, udredes omkostningerne ved sagens behandling og straffens fuldbyrdelse efter retsplejelovens § 1007, stk. 1, af det offentlige med forbehold af ret til at få dem erstattet efter de regler, som følger af de øvrige bestemmelser i retsplejelovens kapitel 91 om sagsomkostninger.

Det fremgår videre af retsplejelovens § 1008, stk. 1, 1. pkt., at den sigtede, såfremt denne findes skyldig eller ved dom kendes uberettiget til oprejsning i anledning af strafferetligt forfølgning, er pligtig at erstatte det offentlige de nødvendige udgifter, som er medgået til sagens behandling.

Retsplejelovens § 1008, stk. 1, om statens regres omfatter de nødvendige udgifter, som er medgået til den pågældende sags behandling. Retten til regres omfatter derimod ikke politiets og anklagemyndighedens almindelige driftsudgifter.

De sagsomkostninger, der i medfør af retsplejelovens § 1008, stk. 1, kan kræves erstattet af den domfældte, omfatter hovedsagligt forsvarersalær, lægeudgifter i forbindelse med udtagning af blodprøver og udfærdigelse af attester, retsmedicinske undersøgelser, revisorhonorar, tekniske undersøgelser og erklæringer, biltekniske erklæringer samt udgifter til transport af køretøjer og effekter til teknisk undersøgelse.

Sagsomkostningerne opkræves på baggrund af den faktiske udgift. For visse typer af udgifter er der dog i bekendtgørelse nr. 371 af 28. juni 1977 om takstmæssigt fastsatte omkostninger i straffesager fastsat faste takster for, hvilket beløb der skal opkræves.

2. Som det fremgår af den vedlagte tidligere besvarelse, nedsatte Justitsministeriet i 2004 – bl.a. i lyset af de forhold, der omtales i den nævnte artikel i Lov & Ret – en uformel arbejdsgruppe, der bl.a. har til opgave at overveje ændringer af bekendtgørelse nr. 371 af 28. juni 1977 om takstmæssigt fastsatte omkostninger i straffesager samt mulighederne for administrativt at præcisere, hvornår der er tale om udgifter, der er omfattet af retsplejelovens § 1008. Justitsministeriet forventer, at arbejdsgruppen kan afslutte sit arbejde inden udgangen af 2007.

3. Det kan supplerende oplyses, at ansvaret for *inddrivelse* af sagsomkostninger i straffesager – som led i den generelle omlægning af inddrivelsen af gæld til det offentlige – overgik til restanceinddrivelsesmyndigheden den 1. november 2005.

Politiet forestår således alene *opkrævning* af sagsomkostninger i straffesager i medfør af reglerne i bekendtgørelse nr. 1022 af 17. oktober 2005 om opkrævning af visse bøder, konfiskationsbeløb og sagsomkostninger mv. samt afgørelse om udståelse af forvandlingsstraf for bøde (bødebekendtgørelsen).

Efter bødebekendtgørelsens § 4 kan politiet efter omstændighederne – pr. kulance – give tilladelse til kortvarig henstand med betalingen af bl.a. sagsomkostninger. Politiet kan efter samme bestemmelse tillade, at det skyldige beløb betales i afdrag ved en vis korterevarende betalingsordning.

Det fremgår af § 5 i bødebekendtgørelsen, at politiet oversender sagen til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse, hvis skyldneren ikke betaler det samlede beløb inden for betalingsfristen eller den frist, der er fastsat i forbindelse med en henstands- eller afdragsordning efter § 4.

Reglerne for restanceinddrivelsesmyndighedens adgang til at meddele tilladelse til henstand eller afdragsvis betaling i forbindelse med inddrivelse af f.eks. skyldige sagsomkostninger, er fastsat i bekendtgørelse nr.

995 af 19. oktober 2005 om inddrivelse af gæld til det offentlige (inddrivelsesbekendtgørelsen).